

საზოგადოება
ზღაპარი ზღაპრის გარეშე
დარჩენილთამცის

ბატურებს, რომელთათვის ცხვირება ზღაპრად
ვერ იქცა, მედიანერნების გარდა, ადამიაზური
ურთიერთობის ჭირდებათ.

A6

საბართალი

საკონსილიური
სასამართლოს რევილუციის
გადაცვითი მიზანი
ძალის

A7

საქართველოს გენერალური
პროკურორული აცხადებს
სტაჟიორთა მიღების
კონკურსს

კანონი

საქართველოს გენერალური პრო-
კურატურა აცხადებს საქართველოს
პროკურორულის ორგანოების (გარდა
საქართველოს გენერალური პროკუ-
რატურისა) სტაჟიორთა მიღების კო-
ნკურსს. გთავაზობთ კონკურსის პი-
რობებს და ტესტირებისა და ზეპირი
გამოცდის პროგრამას.

A4-5

გარემონი გარემონი „გავი“
და გაზაფირი „24 საათი“

ახორციელება პროექტი,
რომელის მიზანია
ნერგადების
მოსახლეობისა
და განარჩევის
დაგენერირება.

A7

გაზაფირი „24 საათის“
ანონსი გაგიცდით,
მოისახოვთ რადიო
„მცველი თალღის“
ცოდნისას
და გარემონი გარემონი
FM 107.4

პირველი	
22/12	23/12
თაბილისი	11 ღ
კათაბისი	13 ღ
ჩატაბი	15 ღ
სოხუმი	9 ღ
ფოთი	14 ღ
თელავი	10 ღ
ზაგლიახური	13 ღ
გორი	8 ღ

გამოსახულის მიზანი
ერთ დართულ მომართვაში
აშშ დოკუმენტი..... 1.7910
ევრო 2.3921
გირვანება სფერო..... 3.4638
რუბლი 0.0642

ორგანიზაციის მიზანი

საქართველოში ადამიანთა უფლებების დაცვა კითხვის ნიშნის
ქვეშ დადგა.

გურიაში თავადებობა დატოვებული სახელმწიფო სამსახურის მიერ და არ მისაცემ საშუალება, ქართულ ჯარში ადამიანის უფლებები დაუცვა.

რამდენიმე კვირის წილი თანამდებობითან უზმარული გადადგა

მართლმაციურებების მომულებები გაზრდან უზმარული გადადგა

მართლმაციურებების მომულებები გაზრდან უზმარული გადადგა

მიზანის უფლებებს ვერ ვიცავა;

იმაზე, რაც მუხრავანის სა-
მხედრო ნაწილში მოხდა, იმ-
ის მაგივრად, რომ ხელისუფ-
ლებას მნიშვნელოვანი ლო-
ნისძიებები გაეტარებინა,

ჩაეტარებინათ გამოძიება და
რეალური დამნაშევრები და-
ესაჯოთ, ჯონის უკანასკნელი სუ-
ტიუ და ქარისკაცების გადა-
ტყდა. ჩემი ადგიგი ამ თანა-
მდებობაზე არ არის. მე ად-
ამიანის უფლებებს ვერ ვიცა-
ვა;

— ამსა აცხადების თანამდე-
ბობითან პროტესტის ნიშანდ
გადამდგარი ირაკლი სესიაშ-
ვილი, რომელიც გუშინ შეი-
ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ვილი, რომელიც გუშინ შეი-

ଅନ୍ତରୀଳ କାମପିତ୍ରାଣିକା

B2

"პირველად
და არა
უკანასკნელად"

B4

ବ୍ୟାକିଲା
ପରିମାଣ
ପରିମାଣ
ପରିମାଣ

B6

የኢትዮጵያ ፌዴራል

წერილი, რომელსაც დღეს
გთავაზობთ, უკვე გამოქვეყნდა
ამერიკაში გამომავალ გაზეთ
“ივერიის” ფურცლებზე. თუმცა,
მისი გაცნობა მხოლოდ აშშ-ში
მყოფმა ქართველობამ შეძლო.
მწერალმა ჩვენს შეკითხვებს
საერთო პასუხი გასცა. ასე რომ,
ჩაფიქრებული დიალოგის
ნაცვლად, საქმაოდ ვრცელი
მონოლოგი მივიღეთ, რაც, ჩვენი
აზრით, ინტერესმოყლებული არ
უნდა იყოს მკითხველისთვის.
თუმცა, სრული სურათის
აღსადგენად გთავაზობთ იმ
კითხვებსაც, რომლებზე
დაყრდნობითაც ბატონმა ოთარ
ჭილაძემ ააგო თავისი მონოლოგი.

1. რას გვეტყვით თქვენი ახალი რომანის “გოდორის” შესახებ? თუ შეიძლება გვიამბეთ მისი შექმნის ისტორია.
2. რამდენად სწორად მიგაჩინათ პროზაული ნაწარმოების ამათუ იმ მიმდინარეობისთვის მიკუთვნება და თუ ეს ასეა, რომელ მიმღინარეობას მიაკუთვნებდით საკუთარ შემოქმედებას?
3. ოქვენს ერთ-ერთ თხზულე-

ბაში გამუდმებით ისმის როგორ
გუგუნებს კარადისხელა საათი,
ანუ ტკივილი ვერმობრუნებული
დროის. როგორ ფიქრობთ, დრო
ლმერთია?

4. რა აზრის ბრძანდებით საქა-

როველოში მიმდინარე ღიტერა-
ტურულ პროცესებზე? თანამედ-
როვე მწერლობაში ხომ არ მოვი-
და ის თაობა, რომელიც ტყვეობა-
ში შობილი მართას მსგავსად, ნა-
რმოდგენილ თავისუფლებას მე-
რცხლებით და ყვავილებით გა-

ვერკვევი ლიტერატურულ თეორი-
აში და შეკითხვებსაც უცრო თქვე-
ნი ხათრით ვპასუხობ, ვიდრე ცოდ-
ნის დასამტკიცებლად, მაგრამ ზო-
გჯერ შეიძლება მაინც შეგვეკამათ-
ოთ. ჩემს ერთ-ერთ ნაწარმოებში
განუწყვეტლივ მოგუასწერ კარადი-
სხოთ, საად, "ინტერნობილო

მოხატვადა?
5. როგორ შეძლებს საქართველოს ფარგლებს გარეთ მყოფი ქართველობა უსამშობლოდ დაკარგული დროის ანაზღაურებას?
6. რას ეტყვით ემიგრირებულ ქართველებს, როგორ დავიძორუნოთ “გახიზული, გაჩუქრებული, გაყიდული შვილები”?

"გოდორთან" დაკავშირებით
ბევრს ვერაფერს ვიტყვი. რისი
თქმაც მინდოდა, მე მგონი, უკვე
ვთქვა, ხოლო, "მისა შექმნის ის ტორ-
ია" იმდენად ჰყავს ცყელა ნინამო-
ნა.

რობედი რომანის ისტორიას, ხაშდ-
ვილად არ ღირს სალაპარაკოდ. სა-
მაგიეროდ, არ შემიძლია არ ვისარ-
გებლო შემთხვევით და მადლიერე-
ბის გრძნობით არ აღვნიშნო მკი-
თხველის ინტერესი და გულისხმი-
ერება, რაც მან "გოდორის" მიმ-
ართ გამოიჩინა. ტირაჟი გაიყიდა,
მაგრამ წიგნის შექენის მსურველინი
ჯერ კიდევ მრავლად არაან. ასე
რომ, ჰინორარისა რა მოვახსინ-

A black and white close-up portrait of an elderly man. He has thin, wavy grey hair and deep-set eyes. His gaze is directed towards the left of the frame, with a contemplative and slightly weary expression. He is wearing a light-colored, possibly white, button-down shirt and a dark, patterned necktie. The lighting is soft, highlighting the texture of his skin and hair. The background is plain and light-colored.

სამშობლოს, ჩვენ კი, სამშობლოდ-ან, უპირველეს ყოვლისა, გენი გაგ-ვაქეს. მშობლების, ბებია-ბაბუების პატივმოყვარეობის დასაქმაყოფი-ლებლად მშობლიურ გარემოს ძალ-ით მოწყვეტილი ბავშვი ქვეყნის ქომაგად ვერ გამოდგება. ეროვნე-ბაც სიქალწულესავითაა - თუ და-კარგავ, ვეღარასოდეს დაბრუნებ, მაგრამ სიქალწულისგან განსხვა-ვებით, მისი დაკარგვა სრულებით-აც არ არის სასურველი. ჩვენ კი ძა-ლით ვაკარგვინებთ ჩვენს შვილებ-სა და შვილიშვილებს და, რაც მთა-ვარია, დარწმუნებულები ვართ, სწორად ვიქცევით, დროულად ავ-უდეთ ცხოვრებას ალლო და ქეჩი-ზე მოვექეცით ჩვენს ნასალეკად აფოფრილ ტალღას, საიდანაც ყვე-ლასათვის ერთნაირად საიმედო მიწა კი მოჩანს, მაგრამ ჯერ ღმერ-თმა იცის, რა გველოდება ამ მინა-ზე დანძილზე ჩვენში მომხდარ ცვლი-ლებებს თვალს გადავავლებთ, არც იმის დადგენა გაგვიჭირდება, ვის-თვის იყო სასარგებლო ამგვარი ცვლილებები, "დანგრეული" იმპე-რიისთვის თუ "გათავისუფლებუ-ლი" კოლონიისთვის. ამდენი გზა-სამცდარი ბავშვი, მოშლილი ოჯა-ხი, სასონარკვეთილი ადამიანი არც ერთ ისტორიულ ტრაგედიას არ დაუტოვებია ჩვენთვის. როცა შემოდგომაზე ხეს ფოთოლი ცვიგა, ეს ბუნებრივი და, აქედან გამომდი-ნარე, აუცილებელი პროცესია, კი არ გაეჭვებს და გაფორიაქებს, გაი-მედებს და გამშვიდებს. ბუნებაში მიმდინარე ცვლილებები სამყაროს უცვლელობისა და მარადიულობის დამადასტურებელია მხოლოდ. ხო-ლო ის ებოქალური" გარდაქმნა, რომელიც ნაწყალობევ თავისუფ-ლებას მოჰყვა ჩვენში, სამწუხარ-

აი, ამგვარი გაურკვევლობა სუფენეს "საქართველოს ფარგლებს გარეთ მყოფთა" შორის და, თქვენ წარმოიდგინეთ, მათი გაურკვევლობა აქ დარჩენილთა ფსიქიკაზეც ახდენს უარყოფით ზეგავლენას, ანუ, აქაც თავისთავად იბადება ეჭვი, შიში, უნდობლობა, უიმედობა და საუკეთესო პირობები იქმნება ანტიეროვნული, ანტიქართული (რაკი ჯერ კიდევ ბევრს ადგას გულზე ჩვენი არსებობა!) იდეოლოგიის საქადაგებლად. ჩვენდა სამწუხაროდ, არც მოხალისე თუ მოსყიდული ქადაგი სანთლით საქებარი. ხოლო ყველაფრის თავიდათავი ისევ თავისუფლებაა, უფრო სწორად, ნაწყლობები თავისუფლება, რითაც ამ თხუთმეტიოდე წლის წინ ჩვენი ორასწლიანი მონობა დამთავრდა თითქოს. მაგრამ ამაზე საუბარი, მეტი რომ არ ვთქვათ, ქართულ უმაღლერობად და ქართული ბუნების აგრძესიულობად ითვლება უკვე, არა მარტო საქმეში ჩაუხედავი და ფეხებზემკიდია მსოფლიოს-თვის, არამედ ამ თხუთმეტიოდე წლის მანძილზე ჩვენში გამოჩეკილ პოლიტიკოსთა თუ პოლიტოლოგთა საკმაოდ დიდი ნანილის თვალსაზრისითაც. თავისუფლება შენით უნდა მოიპოვო, განუწყვეტელი ბრძოლითა და შრომით. ჭირნახულივით უნდა მოიწოო, თორებ მწყალობები, მით უფრო შენთან ისტორიულად დაპირისპირებული, აუცილებლად დაგათმობინებს რაღაცას, შეგაცვლევინებს მაინც; ხოლო ანგარებით თავსმოხვეული წებისმიერი ცვლილება, რა ხასიათისაც არ უნდა იყოს ის, ბოროტებაა. თუკი უკანასკნელი თხუთმეტი წლის

კატასტროფას, თუკი დროზე არ მოვევებით ყველანი გონს. არ უნდა დაგვავინყდეს, ჩევნმა მტრებმა ჩვენზე უკეთ იციან ქართული მწერლობის ფასი და იმასაც ისეთივე დაუნდობლობით ებრძვიან, როგორც ქართულ ენას, ქართულ ეპლენისა თუ ქართულ მეურნეობას ებრძოდნენ თავის დროზე, ანუ, ებრძვიან ყველაფერ იმას, ურმლა-სოდაც, უბრალოდ, შეუძლებელია, ქვეყანად იწოდებოდე, მით უფრო სახელმწიფოდ. რასაკვირველია, მტრების სივერაგისა და სისასტიკა-ის ბრალია ჩვენი მწერლობის დღე-ვანდელი სავალალო მდგომარეობა, ოლონდ, მტერში, მაინცდამა-ინც, ჟირინოვსკის კი არ ვგულისხმობ, არამედ ჩვენიანსაც, რომელ-იც ადვილი შესაძლებელია, ჟირინოვსკიზე დაუნდობელიც აღმოჩნდეს საკუთარი სისხლისა და ხორცის მიმართ. მართალია, რუსთაველ-ის, გურამიშვილის, ბარათაშვილის, ილა ჭავჭავაძის, აკაკი წერეთლის, ვაჟა-ფშაველას, გალაკტიონ ტაბ-ძის ლევაები ვართ, მაგრამ ბოლოს, ეტყობა, მაინც გავტყყლით. ჩევნც დავკნინდით, დავწერილმანდით და, როგორც მოსალოდნელი იყო, ერთმანეთს დაეგრიეთ, მტრების გულის გასახარად. ახლა აზრიც არა აქვს იმის გარკვევას, ვინ არის ჩვენ შორის ნამდვილი მწერალი და ვინ ცრუ; ვინ განაწესა ღმერთმა ქართული სიტყვის მსახურად და ვინ შექმნა „კაგებე“ ციხის შიგნი-დან გასატეხად. ციხე რა ხანია, გა-ტყდა, ქვეყნის გასაბჭოებისთანა-ვე, მაგრამ ნამდვილი, ასე ვთქვათ, ღვთით მოვლენილი მწერლები მა-ინც ჯიუტად ისხდნენ ყოველთვის ქართული მწერლობის სანგარში, რათა ენაშერყვნილ, ეკლესიაშები-ლწულ, არისტოკრატიადახევრეტ-ილ და მეურნეობამოშლილ ქვეყანას იმედიც არ დაეკარგა. ჩვენ კი დღეს იმ სანგრის მიწით ამოვსებას ვცდილობთ, ანუ, ძირითადად სა-ყოფაცხვოვრებო პრობლემებითა ვართ დაკავებული და ეს არის ჩვენი მთავარი საქმიანობა. ვინ ძველი კვალის მოსახლობად იქცევა-ასე, ვინ ამ გზით ცდილობს ლიტე-რატურაში კვალის დატოვებას და მხოლოდ და მხოლოდ საკუთარი ინტერესებიდან გამომდინარე მსჯელობს და კამათობს ჩვენი ქვე-ყნისთვის, ჩვენი ალთქმული მომავ-ლისთვის სისხლხორცეულად საჭირობოროტო საკითხებზე. სხვანაირ-ად რომ ვთქვათ, არც ქვეყნა ადა-რდებს და არც მისი მომავალი, მთავარია, დღეს მიიღოს ხვალისა, ხელისუფალთა ყურადღება მიიქ-ციოს და თანამოკალმეებზე მალლა დადგეს როგორმე. ამას თუ არ ჩავ-თვლით „ლიტერატურულ პროცეს-ად“, პირადად მე ნამდვილ ლიტე-რატურულ პროცესებზე ლაპარაკე ცოტა ნაადრევად მიმაჩნია. თუმ-ცა, ღრმად ვარ დაწერ უნებული, დიდხანს ვერ გაგრძელდება ასე. არათუ დაუშვებელი, შეუძლებე-ლიცაა იმ ინერციის, იმ ენერგიის, იმ სულისკვეთების შეჩერება (შე-ჩერებაც კი!), ქართულ მწერლობას რომ ამოძრავებს აგერ უკვე მეთექ-ვს მეტე საუკუნეა. ასე რომ, ვიდრე ლიტერატურა გვახსოვს და ლიტე-რატურაზე ვლაპარაკობთ, ჯერ ყველაფერი არ დაკარგულა, ყვე-ლაფერი შეიძლება გამოსხირდეს, რამდენადაც ჩვენი დღევანდელი მდგომარეობა ბუნებრივი მოვლენ-ის კი არა, სწორედაც რომ არაბუ-ნებრივი, ხელოვნურად შექმნილი, შეგნებულად დამახინჯებული მო-ვლენისა თუ მოვლენების კანონ-ზომიერი შედეგია. ხალხის მახსოვ-რობა მოკლეა და, თუკი იყადრებ, შეგიძლია იმდენჯერ მოაცყუყო, რამდენჯერაც მოგესურვება. მაგ-რამ არც ის არის გამორიცხული, ხანდახან შეგნებულადაც იტყუებ-დეს ხალხი თავს. ყველა ხალხს და თავისთავად ცხადია, მათ შორის ქართველ ხალხსაც, ურევნია მო-საჩერებლად, ასე ვთქვათ, დროს გასაყანად ირმუნოს ტყუილი, ვიდრე ერთბაშად გადაყოლოს სი-მართლეს თავი. მაგრამ რამდენიც არ უნდა ვილაპარაკოთ ამ თემაზე, არაფერი შეიცვლება. რაც მთავა-რია, ჩვენი ლაპარაკი არა მარტო მტერს, მოყვარესაც ალიზიანებს უკვე, როგორც აქ, ისე საქართვე-ლოს ფარგლებს გარეთაც, მით უფრო რუსეთში ემიგრირებულს,

ად უკვე უპრეცედენტო შემთხვევაა მსოფლიო ისტორიაში. თავს აფარებ იმას, ვინც თავშესაფარი მოგიშალა! ასე რომ, ტყვეობაში შობილი თაობა კი მოვიდა, როგორც თქვენ ამბობთ, მაგრამ აკრძალულსა და წარმოდგენილ თავისუფლებას, რომელსაც, მართა მსგავსად, მერცხლებისა და ყვავილების სახით გამოხატავდა ტყვეობაში, ხელისუფლებისგან შემოთავაზებული (გნებავთ, შემოპარებული) ყველაფრის უფლება ამჯობინა, ანუ, პირველ რიგში, მერცხლებსა და ყვავილებს აუზზუა ცხვირი და, მოსვლისთანავე, დაგმო სწორედ ის, რამაც ხელი შეუწყო, უფრო მეტიც, რამაც საერთოდ განაპირობა მისი განთავისუფლება. ეს კი თვითმკვლელობის ტოლფასი აქტია, არადა, ბოლო ორი საუკუნის მანძილზე, ანუ, როგორც ფიზიკური, ისევე სულიერი მონობის ჟამს, ცენტრურის განუწყვეტელი მეთვალყურეობის ქვეშ შექმნილი ქართული ლიტერატურა, უპირველეს ყოვლისა, ქართველი ადამიანის გაუტეხლობის, მისი ამოუწურავი ენერგიისა და შინაგანი თავისუფლების სადიდებელია. თუკი წერა ძნელი იყო როდისმე, მაშინ იყო ძნელი. უფრო მეტიც, წერა მაშინ ომს ნიშნავდა და ყველა როდი ბრუნდებოდა იმ ომიდან ცოცხალი. ბევრმა მწერალმა დადინ თავი (ამ სიტყვის პირდაპირი მიიშვენელობით) ადამიანური და მწერლური ლირსების დასაცავად. წერა დღესაა ადვილი, მაგრამ იმიტომ კი არა, ცენტრურა რომ აღარ არსებობს, არამედ იმიტომ, ორსაუკუნოვან ომში დაღუპულ (შეძლილ, დახვრეტილ, ნანამებ, თვითმკვლელ) მწერლების შთამომავალმა განთავისუფლებისთანავე რომ თქვა უარი მწერლობის ტრადიციულ დანიშნულებაზე, ანუ, ჩვენი ისტორიული პრიბლება გადაწყვეტილად მიიჩნია და უცხოელი ექსპერიმენტალისტების მიბაძვით, უაღრესად "თანამედროვე" და "აქტუალური" თემებით დაინტერესდა, როგორიცაა, თუნდაც, ჰომოსექსუალიზმი, კოსმოპოლიტიზმი თუ გლობალიზაცია, ანუ მშობლიური ისტორიის კრიტიკა და მშობლიური კულტურის უარყოფა. ქართული მწერლობა მონობაშია შექმნილი, ოღონდ, თავისუფალი ადამიანისთვის. დღეს კი, მეტ-ნაკლებად თავისუფალ საქართველოში, ძირითადად მონებისთვის განკუთვნილი ლიტერატურა ინერება და, რაც კიდევ უფრო სამწუხაროა, ყაზბეგისა და ჯავახიშვილის წიგნებზე უკეთ საღდება. ამგვარი ლიტერატურა, რა თქმა უხდა, ზნეშეცვლილ ოჯახთან, ფუნქციადაკარგულ სკოლასთან და კორუმ-პირებულ საზოგადოებასთან ერთად, ხელს უწყობს ახალი ყაიდის, მევიტყოფი, ანტიქართული აზროვნების ჩამოყალიბებას, რაც მხოლოდ და მხოლოდ მტრის წისქვილზე ასხამს წყალს და, ჩვენდა სამარცხვნოდ, მთლად ახალი მოვლენა არ არის ჩვენში. ჯერ კიდევ რუსეთ-თურქეთის ომის დროს ქართველი თავადადზნაურების მარშალმა, ვინმე გურამიშვილმა (მომიტევოს დიდი დავით გურამიშვილის სულმა მისი გვარის ამ კონტექსტში მოხსენიება), პირდაპირ მოუწოდა ქართველ ხალხს, დედანულიანად გამწყდარიყო რუსეთისთვის, რადგან მხოლოდ ასე დაუმტკიცებდა ერთგულებას ერთმორნმუნე "მფარველს", რაც, ამავე დროს, მისი (ქართველი ხალხის) ისტორიული მისის აღსრულებაც იქნებოდა თურქე. ჩვენი მისა უკვალოდ გაქრობა კი არ არის, მით უფრო, ვინმეს ხარითა თუ შიშით, არამედ - გამორჩეული, განსაუთრებელი ხმებისა და სახის, სულისა და ხასიათის შენარჩუნება სამყაროს აღსასრულადმდე, რაც არ უნდა ძნელი მოსამენი იყოს ეს ვიღაც-ვიღაცებისთვის. ისტორიულმა კატაკლიზმებმა კი არ უნდა წაგახდინოს, კიდევ უფრო უნდა აღგვაგზნოს საომრად და სამოქმედო. ჩვენ მეომარი და შემოქმედი ხალხი ვიყავით ყოველთვის ხმალი არ გავიგდია ხელიდან, მაგრამ მაინც იმდენი რამის შექმნა შევძლით, თანაგრძნობითა და პატივისცემით უნდა გვხვდებოდნენ დღეს ყველგან, სადაც ბედი თუ

እርሻና የሚከተሉት ስምዎች

© 2019 by [Bible Study Tools](#)

ცუდია, როცა პირად ცხოვრებაში გეჭრებიან და შენთვის ძალიან ინტიმური ეპიზოდი, მაგალითად, ისეთი, როგორიც სიყვარულის გაცნობიერებაა, საჯაროდ, ყველას გულის ასაჩუქრებლად გამოაქვთ. თუმცა, კელვინ კლანს ბოლომდე ასეთ ბრალდებას ვერ წავუყენებთ. თავისი ახალი სუნამოს რეკლამირებისთვის, რომლის პრეზენტაციაც თბილისში მაღაზიათა ქსელმა „ისი პარიმ“ გამართა, მან უბრალოდ აიღო ეს მარადიული თემა და განგვიცხადა, რომ აი, მის პერსონაჟ გოგონას სიყვარულის ახსნის მომენტში „ეთერნითი მომენტი“ (CK Eternity Moment) ესხა. აქედან გამომდანარე, ბიჭს იმ ძვირფას წეუთს, რომელიც მხოლოდ შესაჩერებლად თუ ემეტებოდა, სწორედ ის სარწილო ახსინებს.

ଦା, ମାନ୍ଦିର କେବାମୁଖଶର୍ମା ଏହାମିଳାନ୍ତୁର
ସୂର୍ଯ୍ୟତିରେରତନକ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଜେ କେଲୋଗନ୍‌ସୂର୍ଯ୍ୟ-
ଅଫ ଶୈକ୍ଷରିତା ଓ ଇନ୍ଦ୍ରାନ୍ତରିକ ଅମ୍ବିତ୍ରୀଏ-
ବୀ: ରା ଶ୍ଵାଶିମା CK-୭, କ୍ଷାରଲ୍‌ଲ୍ୟୁପ୍ରି ଓ ନେଚ-
ଅନ୍ସୋନ୍, ରନ୍‌ମେଲ୍‌ସାପ୍ ଅଥ ଗ୍ରମପାଇସ ଶେ-
ଜମନାଶି, ଅନ୍ତଃ ଅଥ ସାରକ୍‌କ୍ଲାମମ ରଙ୍ଗମ୍ବ-
ଶି, 2 ମିଲିନ୍‌ନାନ୍ ଫୋଲାରିନ ଗ୍ରାଦାୟକାନ୍ଦ-
ଶେ ଏବଂ ରା ଶ୍ଵାଶିମା ନୁଦ୍ଵ୍ୟାଲ୍‌ଟି ସିପ୍‌ଯା-
ର୍‌ଲ୍ୟୁଲିନ? ତୁମ୍ଭୁକୁ, ମେର୍ରୁ, ରନ୍‌କ୍ରା ଆସେତ
କ୍ୟାପ୍‌ଟିକ୍‌ରୁକ୍‌ଷେବ୍‌ସ ଫ୍ରେଶର୍‌ନ ଡେଢ଼ର୍‌ଫେବାତ,
ରହେବା ମେଲିନ୍‌ନାନ୍ ସ୍ଯୁରନ୍‌ବ୍ୟାଲ୍, ରନ୍‌ମେଲ୍-
ନ୍‌ପ ମଧ୍ୟରେନାନ୍ ପ୍ରାଣିକାନ୍ଦିନ୍‌ରୁକ୍‌ଷେବ୍‌ସ
ଅନ୍ତିମ ରମଣ ଗ୍ରାନ୍‌ଟିକ୍‌ରାନ୍ତେବାନ୍‌କ ପାଇଁ
କ୍ଲାନ୍‌ବିନ୍‌ରେ ତୁମ୍ଭନାନ୍‌କ ପାଇଁ ହିନ୍ଦାଫ୍ରିଜ୍-
ରିକ୍ ଗ୍ରାମ, ଏକାରନ୍‌ପ୍ରାଣିକାନ୍ଦିନ୍‌ରୁକ୍‌ଷେବ୍‌ସ.

ლოყებს შემოაწევდა ხოლმე. ერთი სიტყვით, ყველა დეტალი გათვლილია, ფერიც და იდეაც. ამ ყველაზე კი ჯერ თარგმანში, შემდეგ კი კელვინ კლაინის სამყაროში დაკარგული სკარლეტ იოპჰანსონის მშვენიერება ემატება - რაღაცით მერილინ მონროს მსგავსი. ტრენტ ფორდის გმირს კი წამის შესაჩერებლად უამრავი მიზეზი უგროვდება.

იოპჰანსონის გარდა, კელვინ კლაინის ამ ახალ სურნელოვან პროექტზე კიდევ ორი ვარსკვლავი იყო დაკაგებული: ფოტოგრაფი პიტერ ლინდბერგი და დიზაინერი - ფაბიენ ბარონი. პირველი შევ-თეორ ტონებზე მომუშავე ცნობილი ფოტოგრაფია, რომელიც CK-ის შემთხვევაშიც მშვენიერდაც ახერხებს ორი სავსე ფერით მარადიული წამის მშვენიერა გადმოსცეს. მეორე კი - ფაბიენ ბარონი, ჯერ იტალიური "ვოგის", შემდეგ Harper's Bazaar-ის რედაქტორი, CK-ის გარდა, "ვრადას", "ისი მაკის", ჯორჯო არმანის, მაიკლ კორ-

სის და სხვა ცნობილი დიზაინერების სარეკლამო კამპანიების ავტორი. აქედან გამომდინარე კი, რა გასაკვირია, რომ კელვინ კლაინმა ტრადიცია არც ამჯერად დაარღვია და თავისი ახალი სუნამოსთვის ისეთი სარეკლამო როლი გააკეთა, რომ ხალხი ააღაბარაკა.

სუნამოს ამერიკულ პრეზენტაციას, ქართულისგან და საერთოდ აღმოსავლეთ ევროპულისგან განსხვავებით, თვითონ ვარსკელავები იც ესწრებოდნენ. მშვენიერმა სკარლეტმა იმ დღეს განაცხადა, რომ კელვინ კლაინის ახალი სურნელი ცინცასთან, თანამედროვე და ახალგაზრდულია; კელვინ კლაინის ფასეულობები კი - გრილი სურნელი, სპორტულობა, სილადე, ახალგაზრდულობა - ეს ისაა, რაზეც უარს ვერასდორს იტყვის. ალბათ, იმ დღეს 20 წლის კინოვარსკელავება ბევრი გოგოს სთაქმელი თქვა, ბევრ ბიჭს კი წამის შეჩერებაც გულწრფელად მოანდომა.

უკანონო ვირტუალური ვაჭრობის მსხვერპლი

კინონიდუსტრიის ქსელს, რომელიც ინტერნეტით ფილმების მეკონბრული ასლებით ვაჭრობას ებრძვის, ახალი მსხვერპლი ჰყავს. ცნობილი საიტი suprnova.org საქებში იურიდიული მხარის ჩარევის შემდეგ დაიხურა. ახლახან წარმომადული კვლევის შედეგად ცნობილი გახდა, რომ კომპიუტერებს შორის მეკონბრული ფაილებით უკანონო ვაჭრობის ნახევარი სწორედ ამ ქსელის დაზღარებით ხდებოდა.

კუირას საიტზე გაჩნდა ასეთი ცნობა: suprnova.org წყვეტის არსებობას მისთვის ჩვეული ფორმით. როგორც ვარაუდობენ, საიტის დახურვის მიზეზია კინოს ამერიკული ასოციაციის განცხადება, რომლითაც ასოციაცია იწყებდა BitTorrent-ის სერვერების მეპატ-რონის საქმიანობის შესწავლას. კინომწარმოებლები იმდონებენ, რომ საიტის დახურვა მნიშვნელოვნად დააზარალებს მსგავსი საქმი-

საბორნი ლიტერატურას სცენი

საქართველოს კანს მიღმა

ჩვენ უკვე დავრწმუნდით, რომ ძველი თბილისის სამყაროს ამოუწურაობა მრავალნაირ სიურპრიზშაც გვთავაზობს. მის სი-ვრცეს მართლაც აქვს ერთი უცნაური თვისება - თითქოსდა "სურს" არა მხოლოდ მიგაპყრობინოს ყურადღება, მიგიზიდოს, არამედ ხანდახან "შეგიტყუოს" კიდეც თავის შეფარულ არეებში. ხევულ ქუჩებში სიარულის დროს მუდამ იხსნება ხოლმე სრულიად მოულოდნელი ხედები. სივრცითი პლანები აქ მართლაც უაღრესად მრავალშრიანია, რაც, როგორც ვიცით, აყალიბებს ზოგჯერ აურაცხელი ოდენობის მცირე "სივრცეებს". ამგვარი მრავალსივრცულობა კი ბადებს ამ გარემოს სპეციფიკურ, წმინდა წყლის თბილისურ "მყუდრო დინამიკურობას", რომელიც უაღრესად ორიგინალურია, სხვა ქალაქებისთვის მეტნილად უჩვეულო. თბილისის ყოველ ძველ უბანს აქვს თავისი მკაფიოდ გამოკვეთილი სახე და იმავდროულად, მათი ხუროთ-მოძღვრული "ტექსტები" ღრმად მონათესავება: საზიარო და ერთიანი სულისკვეთების მატარებელი აქ ამკარად გადანონის სხვაობრივს... ძველი თბილისის ქუჩებში "მოგზაურობა" უზარმაზარი ინფორმაციის შემცველია. ყოველი სახლი აქ ხომ ინდივიდუითაა, რომელიც კონტაქტში შემოდის, თითქოს გესაურება, მოგმართავს თავისი აივნებით, სარკმელთა მოჩარჩოებით, დეკორით, გარინდული ატლანტებითა თუ მასკარონებით... არაერთგან ფასადთა თავისებურად "არამკაცრი", კულტურული მეხსიერების ზოგადად შემნახველი, ხანდახან თამაშისმიერი "მითოლოგია" წარმოადგენს თავისებურ, რეტროსპექტივისტულ, ეკლექტიურ "ხილვას" ევროპული კულტურისა, რომელიც დანახულია ძველთბილისურ ქუჩების თვალსაწიერიდან. ეს ქუჩები თითქოს ელოდა ევროპული სივრცის ჩვენში დამკვიდრებას - ეს კი საუკუნეთა მანძილზე გამოტარებული სურვილის ახდენას ჰგავდა. თუმცა, კარგად ცნობილია ისიც, რომ ამავე ქალაქის სივრცეში სრულიად შინაურად გრძნობდა თავს "აღმოსავლეთიც", თავისი არა მხოლოდ ხის აივანთა ფანტასმაგროული, ზმანებისეული ჩუქურთმით, არამედ დუდუკის, თარი-სა და ქამანჩის ჩევული ხმოვანებით და ქალაქისავე უკოლორიტულესი "პერსონაჟებით", რომელნიც შეიფარა ოსკარ შეეღლინგის, ბაზებუქ მელიქოვის, მოსე თოოძის, ლადო გუდიაშვილის ნახატებმა; იოსებ გრიშაშვილის, ვასილ ბარნოვის, დემა შენგელაიას, მიხეილ ჯავახიშვილის, გრიგოლ რობაქიძის სტრიქონებმა...

თბილისის ქველ უნდებში სვლას ახასიათებს თავისი დინჯი რიტმი. გულგრილად, "სულერთია" განწყობით აქ ძნელად თუ ჩაივლი. მცირე მანძილზე ბევრი რამ მიიზიდავს ჩვენს მზერას. ამას ახლავს პაუზები, თავისებური "შეყოვნებანი". მთელი ქუჩის სივრცეს ძალაუნებურად ათვალიერებ, "მოიხილავ", თითქოს კითხულობ მის არქიტექტურას, აღიქვამ, ზოგ შემთხვევაში - ამავე ქუჩის "სპონტანურ ანსამბლურობას". უბრალოდ, ნარმოუდგენელია მსავასი რამ, მაგალითად, ეგრეთ წოდებული "ხრუშჩოვების" გარემოში, ანდა სხვა, უფრო "თანამედროვე" ახალმშენებლობათა გარემოცვაში, რომელნიც არ გაინტერესებს, ზოგჯერ კი გსურს, რაც შეიძლება მალე გასცილდე, როგორც ემროციურად გამალარიბებელ, დამთრგუნველ განაშენიანებას. კიდევ კარგი, ზოგიერთ ასეთ უბანში სახლთა შორის მანძილი მოზრდილია და, შესაბამისად, გამწვანების მინიმალური მოთხოვნები მაინც არის დაცული.

კვლავ ძველ უბნებს დავუბრუნდეთ: წარმოვიდგინოთ, რომ აღმოგჩნდით რომელიმე სახლის, ამ შემთხვევაში, არაორდინა-რული სადარბაზოს კარის წინ, რომელმაც თავისი კეთილგან-ნყობით "შეგვიპატიუჯა" (თუმცა, შესაძლოა, ამ შენობის მცხოვ-რებთ არც კი ვიცნობდეთ). ვაღებთ კარს, რადგანაც ახალი საიდუმლო იმაღება - იმედი არც გვიცრუვდება: კიბე თავისი აუზული, ფილიგრა-ნულად დამუშავებული საფეხურებით, "ბერფექტული" დიზაინ-ით გამორჩეული, მართლაც უმაღლესი ოსტატობით შესრულე-ბული ცხაურით, თითქოს ხელს მორგებული მოაჯიროთ, უბრა-ლოდ, ჩინებულია! ის არა მხოლოდ გახალისებს, გიქმნის კარგ განწყობას, არამედ ცნობისწადილსაც ჰპადებს. აი, ავუყევით კიდეც კიბეს და კიდევ ახალი ინფორმაცია, ახალი "უწყება": აღმოჩნდა, რომ "სადარბაზოს ინტერიერი" მოხატულიც ყოფი-ლა, რამაც მას უკვე სხვა რიგის დატვირთვა თუ მნიშვნელო-ვანება შესძინა. იქნებ ეს მოხატულობა შედევრი არც იყოს, მა-გრამ მან თავისი როლი უკვე შესარულა, ვინაიდან შემოვიდა ჩვენს ემოციურ სახილველში, როგორც არა მეორადი, საკმარი-სად მნიშვნელოვანი რამ, სახლთან "დიალოგის" თანამონაწილე.

კიბის ცხაური იმავე დროს ეხმანება ფასადთა ლითონის აივნებს, მაგრამ გამოარჩევს ორნამენტის უფრო მეტად გამოხატული, კიბის რიტმთან შესატყვისად "მოძრავი" სული.

სადარბაზიებში შეხვებით უფრო სადა და მოკრძალებულ ხის კიბეებსაც, რომელიც ზოგან ხვეულია და, თავის მხრივ, ეზოთა სპირალურად ზეაღმავალ კიბეებთან პივებს გადაძახეოს. მათ ამშვენებს თავისებური, სხვაობრივი სივრცითი აურის მატარებელი, პლასტიკურად ნაირგარი, ხან ვიტალურად სავსე, ხანაც ტანცვრილი, მსუბუქი რიკულები. მთლიანობაში სადარბაზოს შიდა არე, ეზო, აივანი, საფასადო კარი და სხვა ერთიანი ხუროთმოძღვრული სამყაროს ვარიაციებად ნარმოვნიდგება. აქ გამოქვეყნებული ფოტოსურათები ეკუთვნის კინორეჟისორ სალომე კობახიძეს, რომელიც პარაზში აღიზარდა და მსოფლიოს მრავალ ქალაქს კარგად იცნობს... იგი აღფრთვაზებას ვერ მაღლავს ძველი თბილისის არაჩვეულებრივად თავისთავადი ფენომენით და მიეკუთვნება იმათ რიცხვს, რომელთათვისაც აქ "ფოტო" თუ "კინო" მოგზაურობა გარდუვალი აუცოდებოდა შენავანი მოოქონია.

ହାତ୍ୟକାଣ୍ଡା ଲ୍ୟାଙ୍କରିନ୍‌ଗାର୍ଡା ମିଶନ୍

“ქრისტის” აუქციონზე ნიუ-იორკში 567,5 ათას ამერიკულ დღ-ლარად გაიყიდა “ბითლზის” ელექ-ტროგიტარა. ამ ინსტრუმენტზე ჯეფუფის ორი წევრი - ჯონრე პარი-სონი და ათენ ლონინგი ურალინი

თავდაპირველად გიტარა ჰარი-სონს ეკუთვნოდა - სწორედ ამ ინს-ტრუმენტით ჩაწერა მუსიკოსმა ერთ-ერთი აღბომი 1966 წელს. 1969 წელს გიტარა ჰარისონმა ლენონს აჩუქა. მოგვიანებით კი ის ჯგუფ Badfinger-ის ლიდერის პიტ-ერ ჰემის საკუთრება გახდა; ჰემის გარდაცვალების (მუსიკოსმა 1974 წელს მოიკლა თავი) შემდეგ ინსტ-რუმენტი დარჩა მუსიკოსის ძმის, რომელიც გიტარას სანოლის ქვეშ ინახავდა. საბოლოოდ ინსტრუმენტი აუქციონზე უცნობმა ადამიანმა შეიძინა. აუქციონზე ელექტროგიტარასთან ერთად გატანილი იყო “ბითლზთან” დაკავშირებული 70-მდე ნივთი. გაზირ ვაშინგტონ სტარისთვის” მიცემული ლენონის ინტერვიუ, რომელსაც აქამდე ფართო საზოგადოება არ იცნობდა, აუქციონზე 53,8 ათას ამერიკულ დოლარად გაიყიდა. საერთო ჯამში, აუქციონზე ნავაჭრმა 2 მილიონ

